

I Spidsen for mine Betragtninger skal jeg stille den, at det forekommer mig, at den første Deel af Forslaget gaar ud paa at betage Communerne en stor Deel af den Selvstændighed, som nu er dem givet. Jeg erkjender, at det fleer i et godt Niemed, nemlig for at see at komme bort fra at skulle behyrde en enkelt Beskatningsgjenstand, hvilket vistnok i høi Grad nu findes i Sted; men jeg troer paa den anden Side, at man maa vel vogte sig for, netop naar man har det Niemed, at ville virke hen til en større Selvstændighed for Communerne, at følge den Vej, som her er anvist, den nemlig at betage dem en Deel af den Myndighed, som de allerede nu have. Nu sees jeg nok, at der er en Forskjel, og det er meget væsentlig Forskjel, i Begrebet Sognecommuner og Amtcommuner, og at det vel nærmest er de første, de mindre Communer, som Grundlovens § 96 har tænkt paa; men jeg antager dog, at det ogsaa kan være vigtigt netop gennem en Udvikling af Communerne Selvstændighed at see at komme til et større kommunalt Liv ogsaa i Amtcommunerne, og derfor troer jeg, at man snarere bør søge at virke hen til, at der kan blive en større Interesse i Sognene for Amtcommunerne Beskyttelse, end betage Amtcommunerne en meget væsentlig Deel af deres nuværende Myndighed og derved maaskee bidrage til, at Interessesen for Amtcommunerne Forhandlinger væsentlig taber sig. Dette er Noget af det Væsentligste, som jeg med Hensyn til Principet har inoeb de første Paragrapher. Jeg erkjender, som jeg allerede har udtalt, at Hartkornet er i høi Grad stærkt beskattet saavel i Sogne- som i Amtcommunerne, og naar der derfor kan paavises en Vej, hvorved man kan føre en Deel af den Beskatning, som nu hviler paa Hartkornet, over paa en anden Beskatningsbasis, f. Ex. Formue og Leilighed, saa er det vistnok en rigtig Tanke, som fortjener at komme til Udførelse; men naar der i § 2 er opstillet et — jeg siger ikke i og for sig lavt Maximum — men et efter de nu bestaaende Forhold og efter den bestaaende Beskatning lavt Maximum, et Maximum for en Beskatning, hvorover Amtcommunerne ikke uden den lovgivende Magts Deelagtighed ere raadige, saa

har det dog absolut den Betænkelse, at man ved at sætte et saa lavt Maximum som det, der her er foreslaaet, vil gjøre det nødvendigt i meget hyppige Tilfælde at komme til Rigsdagen med Tillægsbevillinger, og saa vil man, saavidt jeg kan see, komme dertil, at disse blive enten en Formalitet eller Gjenstand for Forhandlinger, hvori ingen Andre kunne deeltage end netop de, der ere bekendte med de Localiteter, hvor den enkelte Foranstaltning, som Bevillingen omhandler, skal indføres. Det vilde nu efter min Mening være meget vanskeligt og meget besværligt saaledes for Rigsdagen, at gaar ind paa Forhandlinger om de ofte meget smaa Gjenstande, som saadanne Tillægsbevillinger vilde komme til at omhandle. At det Maximum, som er sat i Lovforslaget, virkelig er meget lille efter de bestaaende Forhold, vil den ærede Forslagsstiller vistnok erkjende (Tscherning: Det bliver stort!). Nei, efter de bestaaende Forhold, saaledes som de for Dieblisset ere, troer jeg rigtignok, at det bliver meget lille. Forsaavidt den Overskrivelse af Maximum, som Trd. af 29de September 1841 indeholder med Hensyn til Veibidraget, henregnes, og det forekommer mig, at den, efter som Ordene lyde i Lovforslaget, maa henregnes til de Udgifter, som ikke ere bestemte ved Lov (Tscherning: Den er bestemt ved Lov!), saa er Maximum i Lovforslaget sat meget lavt. Jeg troer ikke, at man ret vel kan sige, at Overskrivelsen af Maximum er bestemt ved Lov; thi naar Veiforordningen bestemmer, at der skal udredes 8 Mk. pr. Td. Hartkorn til Veibidraget, og endvidere fastsætter, at forsaavidt der i noget Amt skal opkræves mere end 8 Mk. pr. Td. Hartkorn, saa skulle Amtcommunerne henvende sig til Indreministeriet for at erholde Sanction til at opkræve det Overskrivende, saa ligger denne Overskrivelse ikke i Loven, det er Noget, som er Gjenstand for administrativ Afgjørelse, og forsaavidt maa den — saaledes troer jeg, at man er berettiget til at forstaa Lovforslaget — høre med til de ikke lovbestemte Udgifter, der ere paalagte Amtcommunerne. Men i saa Tilfælde vil virkelig dette Maximum være meget lille. Jeg skal imidlertid ikke dvæle længere derved; det er jo muligt, at jeg i saa Hen-